

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău

Judecătorul: V. Clima

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici,

Î N C H E I E R E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Larisa Savva, prin intermediul reprezentantului avocatul Natalia Ctitor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Savva împotriva lui Nicolae Bolboceanu și Întreprinderii Individuale „Centru Taekwon-do (ITF) Bolbocean” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 03 septembrie 2014 Larisa Savva s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Bolboceanu și ÎI „Centru Taekwon-do (ITF) Bolbocean”, prin care a solicitat repararea prejudiciului material în sumă de 10 000 euro, care a fost achitată cu titlu de dublă arvună terțului, urmare a neîncheierii contractului de vânzare-cumpărare a ½ cotă – parte din imobilul, cu numărul cadastral xxxx situat în mun. xxxx, str. xxxx, drept consecință a grevării instituite prin acțiunea pârâților, compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitate în mărime de 5544,57 lei. (f.d. 4-7 vol.I)

În motivarea acțiunii Larisa Savva a indicat, că în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2013 a devenit proprietar a ½ cotă-parte din imobilul construcție nefinalizată din str. xxxx, mun. xxxx. După înregistrarea dreptului de proprietate la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, reclamanta a intenționat să înstrăineze bunul.

Astfel, Larisa Savva a identificat un potențial cumpărător, cu care a convenit la prețul de vânzare a imobilului litigios în sumă de 98 000 euro, semnând o recipisă, prin care confirmă că i-a fost transmisă sumă de 10 000 euro cu titlu de arună în schimbul garantării vânzării bunului imobil nominalizat în termen de 14 zile.

Ulterior, a aflat că asupra bunului imobil este instituită interdicția de înstrăinare, aplicată prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău în cauza civilă înaintată de către ÎI „Centru Taekwon-do (ITF) Bolbocean” și Nicolae Bolboceanu împotriva SRL „Trust-2” cu privire la separarea îmbunătățirilor efectuate, sechestru ce a fost ridicat după încetarea procesului.

Reclamanta indică că din motivul sechestrării bunului imobil, nu și-a putut onora obligația de înstrăinare a acestuia cumpărătorului Elena Șmidtghesler, căreia i-a semnat recipisă, fiind nevoită să-i returneze dublul arunei, respectiv suma de 20 000 euro.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 25 mai 2015 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Larisa Savva împotriva lui Nicolae Bolboceanu și ÎI „Centru Taekwon-do (ITF) Bolbocean”. S-a încasat din contul Larisei Savva în beneficiul statului cheltuielile de judecată suportate de instanța de judecată în mărime de 30,20 lei. (f.d. 79, 83-85 vol.I)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut, că între participanții la proces sunt dispute patrimoniale soluționate prin intermediu instanțelor de judecată vizavi de imobilele din str. xxxx, mun. xxxx.

Prin urmare, aceasta cunoscând despre litigiile aflate în procedură de examinare, a acționat pe cont propriu și nemanifestând diligență a negociat înstrăinarea bunului litigios, pentru care a primit cu titlul de arună suma de 10 000 euro, în contul ulterioarei înstrăinări. Însă vânzarea nu a avut loc, ori bunul a fost asigurat de către instanța de judecată la cererea lui Nicolae Bolboceanu, care a beneficiat de drepturile sale procesuale.

Mai mult, Larisa Savva nu putea încheia acte juridice asupra bunului imobil litigios, deținând în proprietate doar ½ cotă-parte, decât cu acordul coproprietarului bunului și doar cu respectarea dreptului de preemțiune.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 25 mai 2017 a respins apelul declarat de către Larisa Savva, a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 25 mai 2015. (f.d.122, 123-127)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 13 noiembrie 2017 Larisa Savva a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea apelului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 1-4, vol.II)

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material și de asemenea a încălcat normele de

drept procedural, care au avut drept consecință lezarea dreptului recurenteii la un proces echitabil și atentarea la dreptul de proprietate.

Instanțele de judecată au negat existența prejudiciului material în mărime de 10 000 euro suportat de recurenta, ori acesta nu a putut înstrăina bunul imobil ce aparține cu drept de proprietate, pe motiv că asupra acestuia erau aplicate interdicții.

În opinia recurenteii este eronată poziția instanțelor de judecată precum că aceasta nu are dreptul de a solicita repararea prejudiciului material, despăgubirile respective pot fi solicitate doar de către pârât, ori Larisa Savva având calitatea procesuală de intervenient accesoriu, iar asupra proprietății sale private a fost aplicate interdicții, prin urmare este îndreptățită să solicite repararea prejudiciului.

De asemenea, a indicat că au fost încălcate normele de drept procedural, ori acesta nu a fost citată în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 25 mai 2017, a fost expediată participanților la proces la 03 august 2017 (f.d. 206 vol.I), confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Larisa Savva la 13 noiembrie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Larisa Savva în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Larisa Savva este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegețiile invocate în

recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Larisa Savva ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Larisa Savva prin intermediul reprezentantului avocatul Natalia Ctitor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean